Pregaria.cat

Entrada

Entrem a la qüestió central

Per JesusR el ds., 01/02/2020 - 12:32

“Amic, he estat pensant molt en el que em vas dir, que a Jesús el puc trobar a la meva vida. No em vull enganyar ni viure en una mena de bombolla creada per mi mateix. Em manca una base sòlida per arribar a creure i a sentir que Jesús, una persona admirable, sàvia, bona de debò, avui, en ple segle XXI, és a la meva vida. De vegades penso si és un conte de fades.”

A Jesús no hi arribem amb les nostres forces, intel·ligència, sentiments, buidors i recerca de coherències. És Ell que ens arriba a nosaltres. Creure mai és una conclusió. Sempre que creure és creure, resulta un regal, un do rebut, una trobada. Tots els creients saben que en la seva història hi ha uns referents que, sense saber massa per què, els van portar a la fe en Jesús. Era ell mateix mitjançant altres persones o determinades situacions, la major part de les quals no eren previsibles.

“Amic, molt maco el que expliques. Potser massa maco per ser veritat. Resulta que Jesús va morir assassinat fa més de 2000 anys i em dius que ara ens cerca i ens troba... Jo diria: hi ha gent que diu que ha estat trobada per Jesús; però en què fonamenten aquesta fe i aquesta experiència?”

Ara entrem en el nucli. Resulta que Jesús viu. Va morir, certament. I va reviure plenament transformat, el que en diem ressuscitar. El Jesús d’avui i de tots els segles és el ressuscitat o reviscut. És Ell qui segurament truca a la teva porta, i et diu: Vols? Em deixes entrar? Desitjo estar amb tu.”

“Amic, ostres que fort!! Tu em dius que Jesús reviscut és a prop teu, es comunica, et cerca i et dona la fe? T’ho respecto profundament, sé que no m’enganyes. Sé que em respectes, i vull pensar-hi. Sento una mena de necessitat d’aïllar-me, de cercar la soledat i rumiar sobre aquesta qüestió. SI VA RESSUSCITAR ÉS QUE VIU, I SI VIU ÉS QUE POT TRUCAR A LA PORTA DEL MEU COR... Buf. Com m’agradaria que fos cert! No saps... Segurament hi trobaria un nou camí... Dona’m, si us plau, una pauta per retirar-me, ni que sigui un cap de setmana.”

I tant. Et telefonaré aquesta nit i en parlem. Segur que en silenci, en plena natura i amb molta pau ambiental, podràs meditar el que hem parlat. Jo no et puc dir com anirà, però sí que et tindré molt present... Fins aviat.